

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری محلات شهری در برابر بحران زلزله (نمونه موردی: محلات شهر ورزقان)

محل انتشار:

فصلنامه مخاطرات محیط طبیعی، دوره 11، شماره 31 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

منیژه لاله پور - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه مراغه

منصور خیری زاده - مدرس گروه جغرافیا، دانشگاه مراغه

مرتضی ذاکری - دانش آموخته کارشناسی ارشد ازدانشگاه مراغه

خلاصه مقاله:

خطر زلزله همواره جوامع بشری را تحت الشعاع خود قرار می دهد و خسارات جبران ناپذیری به این جوامع وارد می آورد؛ بنابراین، آمادگی مقابله با این بحران از طریق شناسایی نقاط آسیب پذیر و برطرف کردن آنها در جهت کاهش آسیب های ناشی از زلزله موثر است. در این راستا، پژوهش حاضر، آسیب پذیری کالبدی محلات شهر ورزقان را در ارتباط با شاخص های ۱۴ گانه تاثیرگذار در آسیب پذیری در مقابل زلزله مورد بررسی قرار داد. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است، که با استفاده از لایه های مکانی مربوط به شاخص های مذکور انجام گرفته است. جهت تحلیل و همپوشانی لایه ها از روش RASTER (MAP ALGEBRA) استفاده گردید. در محیط نرم افزار GIS بهره گرفته شده است. جهت وزن دهی لایه ها نیز از روش ANP استفاده گردید. نتایج حاصل از پژوهش نشان داد که، درصد قابل توجهی از شهر ورزقان در کلاس های آسیب پذیری زیاد و بسیار زیاد واقع شده است. حتی افزون بر ۷۰ درصد محلاتی مانند بولبول چشمه سی در کلاس آسیب پذیری زیاد و بسیار زیاد جای گرفته اند. با توجه به پهنه بندی آسیب پذیری لرزه ای شهر و توزیع کلاس های آسیب پذیر در سطح محلات شهر می توان نتیجه گرفت که کل پهنه شهر ورزقان نسبت به رخداد زمین لرزه آسیب پذیر است. در محلاتی که کلاس های آسیب پذیری کم و خیلی کم، وسعت قابل توجهی از شهر را در بر گرفته، کاربری های بایر، فضاهای باز، کشاورزی و فضاهای سبز درصد قابل توجهی از فضای محله را اشغال نموده اند؛ و در نتیجه از آسیب پذیری پائینی در برابر زلزله برخوردار می باشند.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، زلزله، مدیریت بحران، ورزقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443373>

